

Utorok 21. júna 2016

Text: L 6, 36 – 42

³⁶Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec. ³⁷Nesúďte a nebudete súdení; nepotupujte a nebudete potupení; odpúšťajte a bude aj vám odpustené. ³⁸Dávajte a bude vám dané. Mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a vrchom nasýpanú dajú vám do lona; lebo akou mierou meriate, takou vám bude namerané. ³⁹Povedal im aj podobenstvo: Či môže vodiť slepý slepého? Či nepadnú obaja do jamy? ⁴⁰Nie je učeník nad učiteľa, ale dokonalý bude každý, keď bude ako jeho učiteľ. ⁴¹Prečo vidíš bratovi v oku smietku, keď vo vlastnom oku nebadáš brvno? ⁴²Ako môžeš povedať bratovi: Brat môj, dovoľ, vyberiem ti smietku, ktorú máš v oku, keď ty nevidíš brvno vo svojom oku? Pokrytec, vyťahni najprv brvno z vlastného oka, a potom uvidíš, ako vybrať smietku, ktorá je v oku bratovom.

Piesne: ES č. 234, 220

Zamyslenie nad Božím slovom:

Akú odpoveď by sme dostali dnes na otázku: Kto chce byť taký, aký je jeho otec? Je veľká pravdepodobnosť, že by sme našli len výnimočné prípady, keď by si ľudia boli na 100 % istí s odpoveďou: Ja chcem byť taký ako môj otec. Pre niektorých môže byť oslovenie Boha ako Otca dosť problematické. A predsa Pán Ježiš nás učí v modlitbe oslovovať Boha ako nášho Otca. V dnešnom texte nám Pán Ježiš predkladá, ako má vyzeráť praktický život kresťana, aby sme navzájom žili v súrodeneckom vzťahu a ostatným ľuďom mohli Božiu lásku dokazovať slovom a skutkom. Máme konať milosrdne – tak, ako Boh koná s nami: prináša oslobodenie, život, možnosť začať znovu. Milosrdný Boh nás učí preukazovať svoju lásku rozličným spôsobom. Učí nás dávať do popredia milosť pred právom, a tak pripravovať priestor slobode, v ktorej sa nakoniec právo aj tak dostane k svojmu postaveniu. To je cesta, na ktorej zažívame Božiu spásu. Živý Boh chce milosrdenstvo, a nie obeť. Keď nás, svojich spolupracovníkov, vedie k tomu, aby sme boli nápomocní a priateľskí k tým, čo sú okolo nás, takým spôsobom nám dáva podiel na svojom diele vo svete. Kto však z evanjelia robí opäť zákon, kto život žije s odstupom a nezmyselným obmedzovaním, v tom ešte panuje slepota, ten stratil Ježiša spreď svojich očí. Je to veľmi jasné: bez očného kontaktu s Ježišom strácame cestu, no nielen my, ale aj tí, ktorých sme na cestu pozvali a vzali so sebou. Tu platí: *Jedine Kristus*. V ňom uskutočnil Boh všetky svoje zaslúbenia. Pán Ježiš nám veľmi krásne ukázal, ako máme zaobchádzať s ľuďmi. On na prvé miesto kladie milosrdenstvo – tam nemá miesto pokrytectvo, ktoré je často len výsledkom panovačnosti a presvedčania o vlastnej dôležitosti, ktorým tak často zaťažujeme ostatných ľudí, a tak im neraz zatvárame možnosť vedieť pravdu. Tam, kde sa k slovu dostáva takýto princíp presadzovania vlastnej dôležitosti, tam prekvitá pokrytectvo. Tu môže človeku pomôcť a uzdraviť ho jedine milosť Božia, Božie milosrdenstvo. Na spoznanie toho, aký je náš životný pohľad, máme jedinečný čas svojho života. Počas neho je priestor na to, aby sme vyťahovali brvno zo svojho vlastného oka. Amen.

Modlitba:

Dobrotivý Bože, ďakujeme Ti, že nám dávaš nádherný príklad slúžiacej lásky, milosrdenstva, pomoci, múdrosti pre náš každodenný život. Neraz nedokážeme vidieť veci okolo seba správne. Uč nás, prosíme, aby sme mali jasný pohľad na to, čo nás obklopuje, uč nás pozeráť sa na svet Tvojimi očami, uč nás byť milosrdnými. Uč nás preukazovať Tvoju lásku tým, ktorých stretávame. Uč nás zasadzovať sa za spravodlivosť podľa Tvojho slova. Nech sa vo všetkom deje Tvoja svätá vôľa. Amen.

Pplk. Mgr. Milan Petrula, evanjelický a. v. farár, riaditeľ Úradu ekumenickej pastoračnej služby Ministerstva vnútra SR